

יומא

פרק א'

משנה א'

- א. להיכן מפרישים את הכהן הגדול? ללשכת פלהדרין.
- ב. מה מתקנין לו לכה"ג? 1. כהן אחר.
2. אשה אחרת – לר' יהודה.
- ג. איזה כה"ג אסור לו לעבוד ביוה"כ? 1. אירע בו פסול.
2. אין לו אשה.
- ד. לאיזה "שמא" חוששין לכו"ע? שמא יארע בו פסול.
- ה. לאיזה "שמא" – מחלוקת? שמא תמות אשתו.
- ו. על מה אמרו "אין לדבר סוף"? על שמא תמות אשתו שלא חוששין.
- ז. מנין שכהן שאין לו אשה אסור בעבודה? וכפר בעדו ובעד ביתו.
- ח. למה משמשת לשכת פלהדרין? לשהיית הכה"ג ז' ימים קודם יוה"כ.
- ט. מתי היה לכה"ג שתי נשים? ביוה"כ לר' יהודה.

משנה ב'

- א. אלו עבודות עושה כה"ג בז"י ההפרשה? 1. זריקת הדם.
2. קטורת.
3. הטבת הנרות.
4. הקרבת האימורים.
- ב. באיזה ימים אין פייס לעבודות? בז"י ההפרשה – כי רק כה"ג עושה.
- ג. במה שונה כל השנה כה"ג מכהן הדיוט? 1. מקריב בראש.
2. נוטל חלק בראש.
- ד. מי מקריב כל השנה בלי פייס? כה"ג.
- ה. איזה שינוי יש בביהמ"ק שבוע לפני יוה"כ? שבכל השנה כהני המשמר עושים את העבודות, ובשבוע זה רק הכה"ג עושה.
- ו. האם רק את הראש והרגל הוא מקריב? כל האברים.
- ז. מה קודם, קטרת או נרות? קטרת.

משנה ג'

- א. מה היו עושין לכה"ג בז"י ההפרשה? זקני ביי"ד קורין לפניו בסדר היום.
- ב. מתי "מסרו לו זקנים מזקני ביי"ד"? ככל יום מז"י ההפרשה.
- ג. מה למדו עם הכה"ג? בסדר היום.
- ד. מה אמר לכה"ג? אישי כה"ג קרא אתה בפיך וכו'.
- ה. היכן העמידו את הכה"ג בעיוה"כ? בשער המזבח.
- ו. מה העבירו לפניו? 1. פרים. 2. אילים. 3. כבשים.
- ז. מה לא העבירו לפניו? שעירים.
- ח. מדוע העבירו לפניו פרים וכו'? כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה.
- ט. מתי העמידוהו בשער המזבח? בעיוה"כ שחרית.
- י. מה עשו כדי שיהיה מכיר ורגיל בעבודה? העבירו לפניו פרים וכו'.
- יא. מתי קורין לפני הכה"ג בסדר היום? בז"י שקודם יוה"כ.
- יב. על איזה "שמא" חוששים על הכה"ג? 1. שמא שכחת.
2. שמא לא למדת.
- יג. מה עושים בערב יו"כ שחרית? מעמידים כה"ג בשער המזבח.
- יד. מה עושים בשער המזבח? מעבירין לפניו פרים וכו'.

משנה ד'

- א. מתי מנעו את הכה"ג מלאכול הרבה? עיוה"כ עם חשכה.
- ב. מתי לא מנעו ממנו מאכל? כל שבעת הימים.
- ג. מה מביא ליד שנה? מאכל.
- ד. מה עשו עיו"כ בערב? מנעו מהכה"ג מלאכול הרבה.
- ה. מה עשו בכדי שהכה"ג לא יישן בליל יוה"כ? לא הניחו אותו לאכול הרבה.

משנה ה'

- א. מי השביע את הכה"ג? זקני ביי"ד.
- ב. מה השביעוהו? מי ששיכן שמו וכו'.
- ג. מתי השביעוהו? בעיו"כ לפני שמסרוהו לזקני כהונה.
- ד. למי מסרו את הכה"ג? לזקני כהונה.
- ה. מתי מסרוהו? בעיו"כ.

- ו. מי העלה אותו לעלית בית אבטינס? זקני כהונה.
- ז. לשם מה העלוהו לבית אבטינס? ללמדו על מעשה הקטרת.
- ח. מי בכה? 1. הוא פורש ובוכה. 2. הם פורשים ובוכים.
- ט. מה עשו זקני ב"ד? 1. השביעו את הכה"ג. 2. מסרוהו לזקני כהונה.
- י. מה עשו זקני כהונה? העלוהו לעליית בית אבטינס.

משנה ו'

- א. מה עושה כה"ג בליל יוה"כ? 1. אם היה חכם – דורש ואם לאו וכו' 2. ואם רגיל לקרות – קורא ואם לא וכו'.
- ב. מה קורים לפניו? 1. איוב. 2. עזרא. 3. דברי הימים. 4. דניאל.
- ג. מי קרא לפני הכה"ג בדניאל? זכריה בן קבוטל.
- ד. מתי היה הכה"ג דורש? בליל יוה"כ.
- ה. מי דרש לפניו? תלמידי חכמים אם אין הכה"ג מסוגל לדורש.
- ו. האם הכה"ג מתבודד לבדו בליל יוה"כ או שנמצא בחברת אנשים? נמצא בחברת אנשים, שהרי דורש ודורשין לפניו.

משנה ז'

- א. כיצד מעוררים את הכה"ג בליל יוה"כ? 1. מכים לפני באצבע צרדה. 2. עמוד והפג אחת על הרצפה.
- ב. מי מכה לפני באצבע צרדה? פרחי כהונה.
- ג. עד מתי מעסיקין אותו? עד שמגיע זמן השחיטה.
- ד. מה מפיג את השנה? צינון הרגליים.
- ה. מה עשו פרחי כהונה? מכים באצבע צרדה.
- ו. האם הכה"ג היה עושה עבודת הרמת הדשן ביוה"כ? לא, שהרי אמרו שמעסיקין אותו עד זמן השחיטה, ואילו הרמת הדשן היתה מחצות וכמשנה ה'.

משנה ח'

- א. מצות הרמת הדשן – מתי? 1. בכל יום – בקריאת הגבר. 2. ביוה"כ – מחצות. 3. ברגלים – מאשמורה ראשונה.
- ב. מתי נתמלאה העזרה? ברגלים מקריאת הגבר.
- ג. מה עשו מאשמורה ראשונה? הרמת הדשן ברגלים. מחצות? הרמת הדשן ביוה"כ. בקריאת הגבר? הרמת הדשן בכל יום. לפני קריאת הגבר? נתמלאה העזרה ברגלים.

פרק ב'

משנה א'

- א. איזו עבודה היתה נעשית בראשונה שלא בגורל? תרומת הדשן.
ב. באותה תקופה מתי כן עשו גורל? 1. בזמן שהן מרובים רצין ועולין בכבש וכל הקודם בד"א זכה.
2. כששניהם שוים הממונה אומר להם הצביעו.
ג. למי אומר הצביעו, האם רק לשני הכהנים או לכולם? לכולם, ע"י רע"ב.
ד. מי זכה בתרומת הדשן בראשונה? 1. מי שרוצה.
2. הקודם את חברו בד' אמות.
3. כששניהם שוין – הצביעו.
ה. אלו אצבעות הוציאו? איזה שרוצה רק לא אגודל.
ו. מתי רצין ועולין בכבש? כשהן מרובין.
ז. מתי אומר להם הצביעו? כששניהם שוין.
ח. מי אומר להם הצביעו? הממונה.
ט. מה תקנו מפני הרמאים? אין מוציאין אגודל במקדש.

משנה ב'

- א. מדוע בטלו את ענין הריצה וקבעו פיס? שבאו לידי סכנה.
ב. מדוע דחף אחד את חברו? כי רצה להקדימו.
ג. מה תקנו מפני סכנה? פייס על תרומת הדשן.
ד. כמה פיסות היו במקדש? ארבעה.

משנה ג'

- א. על אלו עבודות היה הפיס השני? 1. שחיטה
2. זריקה.
3. דשון מזבח הפנימי
4. דשון המנורה
5. העלאת אברים לכבש.

- ב. במה זכו י"ג כהנים? בפייס השני.
ג. כיצד סדר העלאת האברים לכבש המזבח?

לת"ק	לבן עזאי
1. הראש והרגל	1. הראש והרגל
2. שתי הידיים	2. החזרה והגרה
3. העוקץ ורגל שמאל	3. שתי הידיים
4. החזרה והגרה	4. שתי הדפנות
5. שתי הדפנות	5. העוקץ והרגל
6. הקרביים	6. הקרביים

- ד. באיזה אבר אין מחלוקת? 1. הראש והרגל – ראשון
2. הקרביים – אחרון

ה. איזה כהן העלה רגל? רגל הימני כו"ע ראשון (ביחד עם הראש, ורגל שמאל לפי ת"ק שלישי ולפי בן עזאי חמישי).

ו. כמה כהנים העלו את הידיים? אחד

הרגליים? שנים רגל ימין עם הראש ורגל שמאל עם העוקץ.

ז. מה היה קודם – הידיים או החזרה והגרה? לת"ק – ידיים. לב"ע – החזרה והגרה.

ח. איזה אבר לא נקרב דרך הילוכו? 1. רגל ימני (עם הראש) 2. הקרביים.

ט. כמה כהנים זכו בעבודות של קרבן התמיד עצמו? שמונה: שוחט, זורק, הראש והרגל, שתי הידיים, העוקץ והרגל, החזרה והגרה, שתי הדפנות, הקרביים.

י. כמה כהנים העלו לכבש מאברי התמיד? ששה.

יא. מה העלו לכבש מלבד אברי התמיד? 1. סלת. 2. חביתין. 3. יין.

יב. בשביל מה היה הסלת? למנחת התמיד.

החביתין? למנחת חביתין כה"ג.

היין? בנסכים.

יג. כמה סלת העלו? עשרון אחד דהמדובר בכבש

יד. כמה יין? רביעית ההין

טו. האם הפיס השני היה גם ביוה"כ? לענין העבודות, הלא נעשו ע"י הכה"ג, אבל לענין העלאת האברים לכה"ג – יתכן שלא היה ע"י הכה"ג [וכן שחיטה הכה"ג עשה רק רוב שחיטה וכן אחר מרק – גמר בשבילן].

משנה ד'

- א. לאיזו עבודה היה הפיס השלישי? לקטרת.
ב. מה הכריזו? חדשים לקטרת בבו ובפיסו.
ג. מדוע דוקא חדשים? כי מי שכבר הקטיר לא נכנס בפיס.
ד. לאיזו עבודה הפיס הרביעי? להעלאת האברים מכבש למזבח.

- ה. איזו עבודה עשה כהן רק פעם אחת בחייו? קטרת.
- ו. איזה כהן עשה הרבה פעמים קטרת? הכה"ג שהרי ז' ימים לפני יוה"כ הוא מקטיר את הקטרת.
- ז. מי מעלה על המזבח את אברי העולה? מי שזכה בפס הרביעי.
- ח. איזה דבר מהמנויים במשנה ג' לא נכנס לפייס זה של העלאה מהכבש למזבח? חביתין, שהרי מוכרח להיות ע"י הכהן הגדול בעצמו, ורק ההעלאה על הכבש היתה ע"י כהן אחר שזה בפס השני (ע"י מנ"ח שיכול להקריב גם ע"י כהן אחר).
- ט. כמה כהנים זכו בקרבן התמיד לבד? תשעה, שמונה שבמשנה ג' ואחד שזכה בפס הרביעי המעלה אברים מן הכבש למזבח.
- י. כמה כהנים זכו בפס השלישי? שנים, גם לקטרת של שחר, וגם לקטרת של בין הערביים.

משנה ה'

- א. בפס השני כמה כהנים זכו להעלות את אברי התמיד והדברים אשר עם התמיד?
1. בתמיד של שחר בכל יום – ט'
 2. בתמיד של שחר – י'
 3. בתמיד של – י"א.
 4. בתמיד של שחר בשבת – י"א.
 5. בתמיד של שחר בשבת – י"ב.
- ב. כמה כהנים בתמיד של שחר? תשעה.
- של בין הערביים? אחד עשר.
- של שחר בשבת? אחד עשר.
- בסוכות? עשרה.
- בשבת בסוכות? שנים עשר.
- ג. מתי בתשעה כהנים? בתמיד של שחר של כל יום.
- בעשרה? בתמיד של שחר דסוכות.
- באחד עשר? 1. בתמיד של שחר דסוכות.
2. בתמיד של בה"ע של כל יום.
- בשנים עשר? בתמיד של אחד דשבת בסוכות.
- ד. בפס השני של כל יום כמה כהנים זכו בהעלאה? אחד עשר, שהרי שני הכהנים שבידי ב' גזרי העצים זכו בפס השני [והכהנים שזכו בתמיד של שחר זכו גם בתמיד של בין הערביים].
- ה. בפס השני כמה כהנים זכו בכללות – על כל העבודות? ט"ו, י"ג המנויים במשנה ג', ועוד ב' שזכו להעלות ב' גזרי עצים, שגם אלה זכו בפס השני.
- ו. מה העלו עם התמיד – בין הערביים? ב' גזרי עצים.
- בשבת בבקר? ב' בזיכי לבונה.
- בשבת בבקר בסוכות? 1. ב' בזיכים.
2. צלוחית של מים.
- ז. מתי הביאו שני גזרי עצים? עם תמיד של בה"ע.
- ח. האם בתמיד של שחר לא הביאו עצים? בודאי שהביאו שהרי מפורש בתורה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר.
- ט. מי זכה בהעלאת העצים בבוקר? לא כתוב כאן [זה שזכה בתרומת הדשן, מפרשים].
- י. מתי הביאו שני בזיכי לבונה? בשבת בבקר עם תמיד שחר.
- יא. מתי היו מנסכים מים על המזבח? עם תמיד של שחר בחג הסוכות.
- יב. פירוש "ביד אחד צלוחית"? ביד כהן אחד.
- יג. מה הקטירו על המזבח בכל יום בבקר? 1. אברי התמיד
2. מנחת נסכים
3. מנחת חביתין
- יד. מה מוסיפים להקטיר בשבת? שני בזיכי לבונה.
- טו. מה שמו על המזבח? גזרי עצים.
- טז. מה נסכו על המזבח בכל יום? יין.
- בזמן מסוים? מים בחג הסוכות.

משנה ו'

- א. כמה סלת הביאו עם איל? שני עשרונים.
- ב. כמה יין? שישית ההין.
- ג. כמה כהנים הביאו את הסלת? שנים.
- היין? שנים.
- ד. באיזה חלק של הקרבן עצמו משתנה בסדר ההעלאה איל מכבש? בקרבים – שלכבש בכהן אחד ושל איל בשני כהנים.

משנה ז'

- א. מה קרב ע"י ג' כהנים? 1. הגרה. 2. קרביים. 3. סולת. 4. יין.
- ב. מה קרב ע"י ב' כהנים? 1. הרגל הימין. 2. העוקץ. 3. הרגל השמאלי. 4. שתי הידיים. 5. שתי הדפנות.

- ג. מה קרב ע"י כהן אחד? 1. הראש. 2. החזה.
- ד. כמה סולת הביאו לפר? שלשה עשרונים.
יין הביאו לפר? חצי ההין.
- ה. כמה כהנים נשאו את הסולת והיין? שלשה שלשה – ששה.
- ו. האם רק לתמיד של שחר היה פיס או גם למוספים? גם למוספים וזהו הנאמר במשנה ה' – ו' איל ופר.
- ז. באיזה קרבנות לא היה פיס? בקרבן יחיד.
- ח. מה הפירוש "אם רצה להקריב מקריב"? אם רצה כהן אחד להקריב ובלי פיס מקריבו.
- ט. מי זכה בהפשט ונתוח של קרבן ציבור? מי שרצה.
- י. מה הפירוש "הפשטן ונתוחן של אלו ואלו שווין"? של קרבן ציבור ויחיד שוין, שא"צ פיס וגם א"צ כהן כלל.

פרק ג'

משנה א'

- א. מתי זמן השחיטה? 1. ברקאי. 2. האיר פני כל המזבח.
- ב. איזה מהם מאוחר יותר? האיר פני המזבח.
- ג. מי אמר למי "צאו וראו"? הממונה להעומדים שם.
- ד. מי אומר "ברקאי"? הרואה.
- ה. מי אומר "האיר פני כל המזבח"? הרואה.
- ו. "עד שבחברון"? העומדים למטה.
- ז. "הן"? הרואה.
- ח. הרואה מה אומר? 1. ברקאי. 2. האיר פני כל המזבח.
- ט. מה אומרים העומדים למטה? עד שבחברון.
- י. מה עונה הרואה? כן.

משנה ב'

- א. מדוע חשבו שהאיר המזרח? שעלה מאור הלבנה.
- ב. האם זה קרה ביום הכיפורים? לא, שביח"כ"פ אי אפשר לעלות מאור הלבנה (רע"ב).
- ג. מדוע שרפו את התמיד? כי שחטוהו בלילה.
- ד. מנין שקרבן שנשחט בלילה פסול? מזה ששרפו את התמיד.
- ה. מה עשה כהן גדול כשהגיע זמן השחיטה? ירד לאכול.
- ו. מי צריך טבילה במקדש? המיסך רגליו.
- ז. קידוש ידיים ורגליים? המטיל מים.
- ח. מה צריך לעשות המיסך את רגליו? לטבול.
- ט. המטיל מים? קידוש יו"ר.

משנה ג'

- א. מי צריך טבילה? הנכנס לעזרה.
- ב. איזה טהור וגם לא הסיך רגליו ובכ"ז צריך טבילה? הנכנס לעזרה.
- ג. כמה פעמים טבל כה"ג ביוה"כ? חמש.
- ד. כמה טבילות בקודש? ארבע.
- ה. איזו טבילה טבל בחול? הטבילה הראשונה.
- ו. כמה פעמים קידש הכהן יו"כ ביוכ"פ? עשרה פעמים.
- ז. באיזה מקום היתה מקוה בביהמ"ק? בבית הפרוה (ובשער המים).

משנה ד'

- א. מה פרסו בינו לבין העם? סדין של בוץ.
- ב. מתי קידש ידיו ורגליו? אחרי שלבש בגדי זהב.
- ג. אלו עבודות עשה בבגדי זהב? 1. שחיתת וזריקת דם התמיד.
2. קטורת של שחר.
3. הטבת הנרות.
4. הקרבת אברי התמיד וכו'.
- ד. מהן "קרצו"? שחטו.
- ה. פי' המילולי של "קרצו"? חתכו.
- ו. מדוע נקט בלשון הזה? כי לא גמר את השחיטה.
- ז. מה הפירוש "ומרק אחר שחיטה על ידו" וגמר [כהן] אחר שחיטה בשבילו.

משנה ה'

- א. איזה קטרת הוא לפני הקרבת אברי התמיד? של שחר.
- ב. אחרי הקרבת אברי התמיד? של בין הערביים.
- ג. בשביל איזה כהן מבינים מים חמים? 1. לזקן. 2. לאיסטניס.
- ד. מתי מחמין את החמין? בערב יוכ"פ.
- ה. פירוש "אסטניס"? אדם חלש או מצונן וקר.
- ו. מה עשו בכדי להפיג את קרירות המים? מטילין גמין.
- ז. מה עושים ערב יוה"כ בשביל הטבילה? מחמין חמין.

משנה ו'

- א. האם היתה מקוה בעזרה והיכן? כן, בבית הפרוה.
- ב. מה הפסוק בינו לבין העם? סדין של בוץ.
- ג. מה עשה לפני שפשט את בגדי הזהב? קידש ידיים ורגליים, לחכמים ולר"מ לא קידש.
- ד. מה עשה אחרי שפשט את בגדי הזהב? לחכמים – טבל לר"מ: קידש יו"ר ואח"כ טבל.
- ה. מתי קידש יו"ר? 1. לפני פשיטת בגדי הזהב – לחכמים. אחרי פשיטת בגדי הזהב – לר"מ.
2. אחרי שלבש בגדי הלבן.

ו. קידוש יו"כ כשפושט האם הוא בגלל הפשיטה או בגלל הלבישה שאחרי זה שצריכה ב' קידושים? בזה פליגי חכמים ור"מ, לחכמים חד בשביל הפשיטה וחד בשביל הלבישה, ולר"מ תרווייהו בשביל הלבישה. ונפ"מ ביניהם, בלבישה ראשונה דקודם כהונה (משנה ד') אין קידוש רק כשלוש דבפשיטה היא של בגדי חול ואילו לר"מ גם אחרי פשיטת בגדי חול צריך קידוש בגלל הלבישה, דבלבישה צריכה ב' קידושים וכן נפ"מ להיפך בגמר העבודות כשפשט בגדי כהונה ולובש בגדי חול, לחכמים צריך קידוש בגלל הפשיטה, ולר"מ אין צריך קידוש.

משנה ז'

- א. האם הכה"ג עבד ביוה"כ באותם בגדי לבן שעבד בהם כל השנה? לא, ממשנה זו רואים שהיו לו בגדים מיוחדים וא"כ.
- ב. האם הכה"ג היה לובש את אותם בגדי לבן לעבודת השחר ולעבודת בין הערביים? לא, שני סוגי בגדים היו.
- ג. של איזו היו יותר יקרות? של שחר.
- ד. של שחר כמה היה שוה? 1. לחכמים – י"א מנה. 2. לר"מ – י"ב מנה.
- ה. של בין הערביים כמה היה שוה? 1. לחכמים – י"ב מנה. 2. לר"מ – י"ח מנה.
- ו. כמה היו שוים ביחד של שחר ושל בין הערביים? 1. לחכמים – שלשים. 2. לר"מ עשרים.
- ז. מאיזו מדינה הביאו את הבד? 1. של שחר – פלוסין. 2. בין הערביים – הנצוין.
- ח. כמה זוזים יש במנה? מאה.
- ט. כמה מנה הם שמונה מאות זוז? שמונה.
- י. מדוע לחכמים הוא אומר סיכום – ל' מנה, ולר"מ שהם ב' מנה אינו אומר את הסיכום? כי לר"מ לא אמר סוג מטבע – אחד, אלא מנה וזוזים.
- יא. האם היה מותר לקנות בגדים יותר יקרים? מותר, אם רצה להוסיף מוסיף משלו.
- יב. האם הבגדים הנ"ל הם מכספי ציבור או משל הכה"ג? עד השיעור של המשנה משל ציבור, ואם רצה מוסיף משלו.
- יג. מתי לבש של י"ח מנה? בין הערביים לרע"י.
- י"ב מנה? 1. בשחר – לחכמים
2. בין הערביים – לר"מ
- ח' מנה? בשחר – לחכמים.

משנה ח'

- א. היכן מקום הפר? בין האולם למזבח.
- ב. לאיזה רוח הפר עומד? ראשו – דרום ופניו למערב.
- ג. היכן הכהן עומד? במזרח ופניו למערב.
- ד. איזו עבודה עשה על הפר? סמיכה.
- ה. מה אמר הכהן הגדול? וידוי.
- ו. מה אמרו העומדים שם? ברוך שם וכו'.
- ז. על מי התודה? אני וביתי.
- ח. מתי היה מתודה? בשעת הסמיכה.
- ט. כמה פעמים ביטא הכה"ג של השם ככתבו? 3 = אנא השם. אנא השם. לפני ה' תטהרו.
- י. מי עמד בין האולם ולמזבח? פרו של כה"ג.
- יא. האם אורך הפר היה בין האולם ולמזבח או רחבו? רחבו.
- יב. מה היה לצד דרום? ראשו.
- צפון? זנבו.
- מערב? 1. פני הפר. 2. פני הכהן.
- מזרח? אחורי הכהן.
- יג. כמה פעמים אמרו בשכמל"ו? ג' פעמים, כי שמעו את השם ג' פעמים.

משנה ט'

- א. היכן עמדו שני השעירים? במזרח העזרה לצפון המזבח.
- ב. מי הלך לימין הכה"ג? הסגן.
- לשמאל הכה"ג? ראש בית אב.
- ג. מה עמד בצפון המזבח? 1. שני השעירים.
2. קלפי עם ב' גורלות.
- ד. מי הלך עם הכה"ג כשבא להגריל? 1. הסגן. 2. ראש בית אב.
- ה. הגורלות ממה היו? 1. של אשכרוע. 2. ועשאן בן גמלא של זהב.
- ו. מה זה אשכרוע? עץ "בוק".
- ז. מי עשה את הגורלות זהב? בן גמלא.
- ח. האם עשה כהוגן? היו מזכירין אותו לשבח.

משנה י'

- א. את מי הזכירו לשבח? 1. בן גמלא
2. בן קטין

3. מונבז

4. הילני

5. ניקנור

ב. מי עשה תיקונים בכיור? בן קטין.

ג. איזה תיקונים עשה? 1. י"ב דדין. (ברזים)

2. מוכני

ד. מה זה "מוכני"? גלגל.

ה. מדוע עשה את הגלגל לכיור? כדי לשקע את הכיור בבור למטה.

ו. בשביל מה היו צריכים להוריד את הכיור למטה? שלא יפסל בלינה.

ז. מה היו עושים לפני שתיקן את המוכני? היו כל בוקר שופכים את המים שבכיור מפני שנפסלו בלינה ומביאים מים אחרים.

ח. מי עשה את ידות הכלים של זהב? מונבז המלך.

ט. מונבז – בנו של מי היה? של הלני.

י. מה עשתה הלני? 1. נברשת ע"י פתחו של היכל.

2. טבלה של זהב ופרשת סוטה כתובה עליה.

יא. מה היו עושים לפני שהילני עשתה את פרשת סוטה על טבלא? היו מביאים ספר תורה בכדי להעתיק ממנו את פ' סוטה.

יב. למי נעשו נסים? לנקנור עם דלתותיו.

יג. מה עשו בכדי שלא יפסלו מימי הכיור בלינה? מוכני.

יד. כמה ברזים היו בכיור? מלפנים היו שנים ובן קטין עשה י"ב.

טו. מה עשו לידות הכלים? של זהב דיוה"כ.

טז. מה עשו על פתחו של היכל? נברשת של זהב.

יז. מה עשו של זהב? 1. ידות הכלים של יוה"כ.

2. נברשת על פתח ההיכל.

3. טבילת פרשת סוטה.

יח. איזה שינוי היה בכלים של יוה"כ? שעשו ידותיהם של זהב.

משנה י"א

א. את מי הזכירו לגנאי? 1. בית גרמו

2. בית אבטינס

3. הגרוס בן לוי

4. בן קמצר

ב. מי היו אומנים מיוחדים לאפיית לחם הפנים? בית גרמא.

לעשית הקטורת? בית אבטינס.

ג. מי היה מומחה מיוחד לשיר? הגרס בן לוי.

לכתיבה? בן המצר.

ד. מה היתה מומחיותו? שנטל ד' קולמוס בין ה' אצבעותיו וכתב תיבה של ד' אותיות בבת אחת.

ה. על מי נאמר "זכר צדיק לברכה"? 1. בן גמלא. 2. בן קטין. 3. מונבז. 4. הילני. 5. נקנור.

ו. על מי נאמר "ושם רשעים ירקב"? 1. בית גרמא. 2. בית אבטינס. 3. הוגרס בן לוי. 4. בן קמצר.

פרק ד'

משנה א'

- א. מה עשה לפני שהעלה גורלות? טרף בקלפי.
- ב. מה היה כתוב על הגורלות? 1. לה'. 2. לעזאזל.
- ג. מי עמד לי הכה"ג? 1. הסגן לימינו. 2. ראש בית אב – לשמאלו.
- ד. מה אומר הסגן? הגבה ימינך כשעלה בימיו כה"ג
ראש בית אב? הגבה שמאלך
- ה. מה עשה הכה"ג עם הגורלות? נתן על שני השעירים.
- ו. מה אומר הכה"ג? לה' חטאת, רישא לה'.
- ז. מה אומרים העומדים שם? בשכמל"ו.
- ח. מי אומר "הגבה ימינך"? הסגן
שמאלך? ראש ב"א.
- ט. איזה יד הגביה הכה"ג? כשהשם עלה בימינו הגביה ימינו, וכשל - רק ביד שמאלו.
- י. מי אמר לכה"ג "אשם כהן גדול"? 1. הסגן כשעלה בימינו. 2. רב"א כשעלה בשמאלו.

משנה ב'

- א. מה עשה אחר הגורלות? קשר לשונות של זהורית.
- ב. היכן קשר לשון של זהורית? 1. על ראש שעיר המשלח. 2. לנשחט נגד בית שחיטתו.
- ג. היכן העמיד את שעיר המשתלח? כנגד שית שליחו.
- ד. למי קשר בראשו? לשעיר המשתלח.
בצוארו? לשעיר החטאת.
- ה. מה עשה אחרי קשירת הלשונות? בא לו אצל פרו.
- ו. פירוש בא לו אצל פרו שניה? פעם שניה.
- ז. מה עשה אצלו פרו? 1. סמיכה. 2. וידוי.
- ח. על מי התודה? אני ביתי ובית אהרן.
- ט. מה ענו אחרי? בשכמל"ו.
- י. כמה פעמים הזכיר את השם? שלשה.

משנה ג'

- א. מה עשה אחר הוידוי? שחיטת דם הפר.
- ב. מי עמד על הרובד הרביעי? אחד שהוא ממרס.
- ג. האם על הרובד שבהיכל או שבעזרה? שבעזרה [ע"י תפא"י].
- ד. מה שחט? את כירו.
- ה. היכן קבל את הדם? במזרק.
- ו. מה עשה עם הדם? נתנו למי שהוא ממרס בו.
- ז. מדוע היה צורך למרס את הדם? כדי שלא יקרוש.
- ח. מה עשה אחר מסירת הדם? 1. נטל מחתה.
2. עלה לראש המזבח.
3. פינה גחלים.
4. חותה.
5. ירד והניחה על הרובד הד'.
- ט. מאיזה מזבח לקח גחלים? ממזרח החיצון.
- י. איזה גחלים לקח? מן המעוכלות הפנימיות.
- יא. במה חיתה גחלים? במחתה.
- יב. באיזה כלים השתמש? 1. במזרק. 2. במחתה.
- יג. מה עשו כדי שלא יקרוש הדם? מירצו.
- יד. מדוע עלה לראש המזבח? לקחת גחלים.

משנה ד'

- א. איזה שינויים היו ביוה"כ מכל השנה?
כל יום
חותה בשל כסף ומרה לשל זהב
חותה בשל ד' קבין ומערה לשל ג' 1. חותה בשל זהב ובה יהיה מכניס
2. חותה בשל ג' קבין
3. קלה
4. ידה ארוכה
5. אדום
6. מוסיף מלא חפניו
7. דקה מן הדקה
כל יום
ב. כמה שינויים היו במחתה? חמשה.
ג. כמה שינויים בקטורת? שניים.

- ד. איך היתה חתיית הגחלים כל השנה? חותה במחתה של כסף ומערה בתוך של זהב.
ה. באיזה סוג כלי היה חותה כל השנה? כסף.
ו. מהי מדת המחתה שחותה בה? 1. ד' קבין.
2. סאה על סאה – ו' קבין.
ז. מהו כובדה של המחתה? כבדה.
ח. איך היתה הידית של המחתה? קצרה.
ט. מה עשה אחרי שהיה חותה בשל כסף? היה מערה בשל זהב.
י. מהי מדת המחתה שהערה בה? ג' קבין.
יא. מאיזה סוג זהב היתה? זהב ירוק – צהוב.
יב. באיזה סוג כלי היה חותה ביוה"כ? בשל זהב.
יג. איזה סוג זהב? אדום.
יד. מהי מדת המחתה? ג' קבין.
טו. מהו כובד המחתה? קלה.
טז. איך היתה הידית של המחתה? ארוכה.
יז. כמה פעמים הקטירו קטרת בכל יום? פעמיים.
יח. מתי הקטירו? 1. בשחרית. 2. בין הערביים.
יט. כמה משקל הקטורת ביחד? מנה.
כ. מה זה "פרס"? חצי משקל חצי מנה.
כא. היכן הקטירו את הקטרת בכל יום? על מזבח הפנימי.
כב. היכן הקטירו קטרת ביוה"כ? 1. על מזבח הפנימי כבכל יום. 2. בקדש הקדשים.
כג. כמה קטרת הקריב בפנים? מלא חפניו.
כד. איזה קטרת היה דקה מן הדקה? שנכנס לפנים.
כה. איזו מדות יש לנו במשנה? 1. קב. 2. סאה.
כו. כמה קבים יש בסאה? ששה.
כז. איזה משקל יש לנו במשנה? פרס – חצי מנה – חמשים דינר – זוז.
כח. מה עושים בכדי שלא להטריח את הכה"ג? 1. חותה בשל זהב. 2. חותה בשל ג' קבין ובה היה מכניס.
כט. מה נעשה בכדי שזרוע של הכהן תסייעו? יד המחתה ארוכה ביוה"כ.
ל. מנין שהתורה חסה על ממונם של ישראל? שאינו חותה בשל הזהב.
לא. מתי השתמשו בשתי מחתות לגחלים? בכל יום מלבד יוה"כ.
במחתה אחת? ביום הכפורים.
לב. מתי השתמשו במחתה של כסף ושל זהב? בכל יום.
של זהב? ביוה"כ.
של ג' קבים? ביוה"כ.
של דק קבים? בכל יום – לחכמים.
של ו' קבים? בכל יום – לר"י.
כבדה? בכל יום.
קלה? ביוה"כ.
ארוכה? ביוה"כ.
קצרה? בכל יום.
אדום? ביוה"כ.
ירוק? בכל יום.
לג. מתי הקטיר מנה? בכל יום – פרס בשחרית ובה"ע.
מנה ועוד? ביוה"כ.

משנה ה'

- א. כיצד עולים על המזבח? בכל יום עולים במזרחו של כבש ויורידם במערבו, ביוה"כ כה"ג עולה באמצע ויורד באמצע. לר"י בכל יום כה"ג עולה באמצע וכו'.
ב. איזה שינוי יש בכה"ג ביוה"כ לשאר ימות השנה? 1. בכל יום עולה במזרחו של כבש ויורד במערבו, והיום עולה ויורד באמצע. 2. בכ"י מקדש יו"ר מן הכיור, והיום מן הקיתון של זהב.
ג. האם בשאר ימות השנה יש חילוק בין כה"ג לשאר כהנים? לת"ק לא. לר' יהודה: שני חילוקים, שכה"ג עולה באמצע, ומערב יו"כ מן הקיתון של זהב.
ד. האם קידוש יו"ר מוכרח להיות מן הכיור? לא, שהרי כה"ג קידש מן הקיתון.
ה. מי עולה באמצע ויורד באמצע? 1. כה"ג ביוה"כ – לחכמים. 2. כה"ג כל השנה – לר"י.
ו. מי עולה במזרחו של כבש ויורד במערבו? 1. כל הכהנים בכ"י – לחכמים. 2. הכהנים, מלבד כה"ג – לר"י.

משנה ו'

- א. מה זו "מערכה"? עצים.
ב. היכן היו המערכות? על מזבח החיצון.
ג. כמה מערכות היו בכל יום? 1. לר"מ – ארבעה.

2. לר"ס – שלש.

3. לר"י – שתיים.

ד. כמה מערכות ביוה"כ? 1. חמש – לר"מ.

2. ארבע – לר"ס.

3. שלש – לר"י.

ה. מתי היו חמש מערכות? ביוה"כ – לר' מאיר.

ארבע? 1. בכל יום – לר"מ. 2. ביוה"כ – לר' יוסי.

שלש? 1. בכל יום – לר"ס. 2. ביוה"כ – לר' יהודה.

שתיים? בכל יום לר' יהודה.

פרק ה'

משנה א'

- א. איזו עבודה עשה לפני שהוציאו לו את הכף ואת המחתה? חתה גחלים ממזבח החיצון.
- ב. מה חפן מלא חפניו? קטרת.
- ג. מהיכן חפן? מהמחתה שהוציאו לו.
- ד. היכן נתן מלא חפניו לתוך הכלי? בחוץ.
- ה. מהכף למלא חפניו? בפנים.
- ו. כמה פעמים חפן מלא חפניו? פעמיים, א' מהמחתה, ב' מן הכף.
- ז. מאיזה מחתה חפן? מהמחתה שעם הקטרת.
- ח. לאיזה מחתה חפן? למחתה שעם הגחלים.
- ט. היכן מוזכר במשנה שבפנים חזר והערה מהכף לתוך חפניו? וכך היתה מצת"ה עי' רע"ב.
- י. האם היתה כל מידה מסוימת לקטרת שנכנס בפנים? לא, מלא חפניו של כה"ג הגדול לפי גדולו והקטן לפני קטנו.
- יא. "נטל את המחתה בימינו" איזו מחתה? עם הגחלים.
- יב. מה החזיק ביד ימינו? המחתה עם הגחלים.
- יג. שמאלו? הכף עם הקטרת.
- יד. באיזה רוח היה קדש הקדשים? מערב.
- יז. מה הבדיל בין הקדש לבין קה"ק? 1. לחכמים – ב' פרוכות – ואמה. 2. לר' יוסי – פרוכת אחת.
- יח. כששתי ידיו תפוסות בכף ובמחתה – איך הרים את הפרוכת בכדי להיכנס? הפרוכת היה פתוח מכוון אחד בכדי שיוכל להכנס.
- יט. באיזו צורה היתה הפרוכת פתוחה? פרופה – כתפה התחתון נאחזת בקרס זהב לאחוריו ונכפל לצדו.
- כ. באיזה צד היתה הפרוכת פרופה? 1. החיצונה – מן הדרום. 2. הפנימית – מן הצפון.
- כא. כשנכנס לפנים – לאיזה כיוון הלך? הפך פניו לדרום – ה"ק, לשמאלו – עם הפרוכת.
- כב. היכן נעצר? ע"י הארון.
- כג. היכן נתן את המחתה? בין שני הבדים.
- כד. מה עשה עם הקטרת? הזבה מן הכף לבד חפנו וצברן על הגחלים.
- כה. כמה זמן המתין שם? עד שנתמלא כל הבית עשן.
- כו. איך יצא? בדרך שנכנס – פניו כלפי הגחלים.
- כז. היכן התפלל? בהיכן – בבית החיצון.
- כח. תפלה ארוכה או קצרה? קצרה.
- כט. מדוע תפלה קצרה? שלא הבעית את ישראל.
- ל. מה נתן בין הבדים? את המחתה עם הגחלים.
- לא. על גבי גחלים? את הקטרת.
- לב. מה נתמלא עשן? קדש הקדשים.
- לג. מה עשה בהיכל? התפלל תפלה קצרה.
- לד. מה עשה בכדי שלא להבעית את ישראל? לא היה מאריך בתפילתו.

משנה ג'

- א. מה עשה אחרי הקטורת? לקח את דם הפר.
- ב. היכן הזה את דם הפר? בקדש הקדשים.
- ג. כמה הזאות? שמונה.
- ד. היכן היזה? אחת למעלה ושבע למטה.
- ה. איפה נפל הדם המוזה? על הארץ.
- ו. מה לא היה מתכוין? להזות למעלה – על חודה העליון של הכפורת ולא למטה – על עובי הכפורת.
- ז. מה הפירוש "כמצליף"? עי' רע"ב ותפא"י.
- ח. מה הפירוש "אחת ואחת"? אחת שכבר היזה למעלה ואחת שמזה למטה.
- ט. מה עשה עם הדם אחרי הזאתו? הניחו על כן הזהב שבהיכל.
- י. היכן הזה שבע? למטה. אחת? למעלה.
- יא. מה הניח על כן הזהב? את המזרק עם דם הפר שנשאר.

משנה ד'

- א. איזה שעיר הביאו לו? שעלה עליו הגורל לשם.
- ב. להיכן הביאו לו את השעיר? בעזרה.
- ג. איזו עבודה עשה בשעיר? 1. שחטו. 2. וקיבל את דמו.
- ד. היכן היזה את דם שעיר? בקדש הקדשים.
- ה. האם יש איזה שינוי בין הזאת דם השעיר להזאת דם הפר? לא.

- ו. מה עשה עם דם השעיר אחרי הזאתו? הניחו על כן שבהיכל.
- ז. כמה "כנים" היו בהיכל? 1. לחכמים – שניים. 2. לר' יהודה – אחד.
- ח. לר' יהודה, שהיה רק כן אחד, האם הניח את דם השעיר ליד דם הפר? נטל דם הפר והניח דם השעיר.
- ט. איזו עבודה עושה אחרי דם השעיר? הזאת דם הפר על הפרוכת.
- י. כמה הזאות היו על הפרוכת? כמו בפנים.
- יא. מה עשה אח"כ? נטל דם השעיר שהיה כמו עם דם הפר.
- יב. מה עשה אחרי הזאת דם השעיר? ערב דם הפר לתוך דם השעיר ואח"כ עשה שוב למזרק שהיה בו מקודם דם הפר.
- יג. אחרי שעירבב את הדמים באיזה מזרק היה הדם בשל פר או בשל שעיר? בשל הפר – ונתן את המלא בריקן.
- יד. מה נתן לתוך המזרק של השעיר? את שוורי דם הפר.
של הפר? את דם הפר ואת דם השעיר כשהם מתערבים.

משנה ה'

- א. להיכן יצא? אל המזבח הפנימי.
- ב. איזו עבודה עשה על מזבח הזהב? הזאה על ארבע קרנות.
- ג. איך היה מזה על ד' קרנותיו? 1. לחכמים – מקיף את המזבח והלך מקרן לר' אליעזר – במקומו היה עומד ומחטם.
- ד. איך היה מזה מלמטה למעלה או מלמעלה למטה? 1. לחכמים – מלמעלה למטה.
לר' אלעזר – על כולן מלמטה למעלה חוץ מזו שלפניו – מלמעלה למטה.
- ה. מאיזה קרן הוא מתחיל? מקרן מזרחית צפונית.
- ו. באיזה קרן הוא מסיים? דרומית מזרחית.
- ז. על מזבח החיצון באיזה קרן הוא מתחיל? דרומית מזרחית.
- ח. מתי מתחיל בקרן דרומית מזרחית? על מזבח החיצון.
- ט. מתי מסיים בקרן דרומית מזרחית? על מזבח הפנימי.
- י. איזה מזבח נקרא "אשר לפני ה'"? מזבח הזהב.
- יא. היכן היה נותן מלמעלה למטה? 1. לחכמים – בכל הקרנות. 2. לר"י רק בקרן מזרחית צפונית.
מלמטה למעלה? לר"י, בג' הקרנות, מלבד בקרן מזרחית צפונית.
- יב. באיזה אופן היה מתן הדמים, האם הלך שכל קרן ונותן – או שממקום אחד נותן לכל הקרנות? בזה פליגי ר"א וחכמים.

משנה ו'

- א. איזו עוד עבודה עשה על מזבח הזהב? הזה על טהרו ז"פ.
- ב. מה הפירוש "טהרו"? גילוי – שמפנה את הגחלים עד שנראה.
טהרו – מילא של שלחן.
- ג. איזה שיירי הדם היה שופך אל יסוד מערבי של מזבח החיצון? של מזבח הפנימי.
- ד. איזה היה שופך אל יסוד דרומי? של מזבח החיצון.
- ה. מה מתערב באמה? שיירי הדם של יסוד המערבי והדרומי.
- ו. היכן היתה האמה? בעזרה.
- ז. להיכן יצאו הדם? לנחל קדרון.
- ח. כמה פעמים הזה על טהרו של מזבח? ז' פעמים.
- ט. באיזה יסוד שפכו את שיירי הדם? 1. של מזבח הפנימי על יסוד מערבי של מזבח החיצון. 2. של מזבח החיצון על יסוד דרומי.
- י. האם נשארה קדושה בדם אחרי השפיכה ליסוד? מדרבנן מועלין בהם, א"צ נמכרין לגננים לזבל.
- יא. למי הדם הנמכרים? לגננים לזבל.
- יב. האם מותר ליהנות מהדמים הללו? עם תשלום מותר אבל בלי תשלום אסור ליהנות ומועלין בהם – מדרבנן.

משנה ז'

- א. מה מעכב בעבודת יוה"כ? הסדר.
- ב. העדים דם השעיר לדם הפר? יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם ביד.
- ג. האם דם ההיכל מעכב את דם הפנים? כולן כפרה בפני עצמן.
- ד. גמר את ההזאות שבפנים שנשפך הדם, כשמביא דם אחר.
- ה. האם צריך לחזור גם על הפנימי? לא.
- ו. נשפך הדם באמצע הזאות שבפנים, כשמביא דם אחר.
- ז. האם צריך לחזור גם על מה שכבר היזה? 1. לחכמים – צריך לחזור. 2. לר"א ור"ג – ממקום שפרק משם מתחיל.
- ח. ה"ת שעשה את כל העבודות וצריך להתחיל מחדש? כשלא עשאו על הסדר.

פרק ו'

משנה א'

- א. שני השעירים במה צריכים להיות שוים? 1. במראה. 2. בקומה. 3. בדמים.
- ב. איזה עוד דבר צריך בשניהם? לקיחתם כאחד.
- ג. האם זה מעכב? רק לכתחילה, ועינו מעכב.
- ד. מה הדין כשמת אחד מהם? 1. עד שלא הגריל – יקח זוג לשני. 2. משהזחיל – יביא זוג אחר.
- ה. כשמת אחד מהם, מתי צריך להביא שעיר אחר במקומו? מת לפני שהגריל.
- ו. מתי צריך להביא שנים חדשים, אע"פ שאחד קיים? כשמת אחד שהגריל.
- ז. מה צריך לומר אחר שהגריל מחדש? 1. אם של שם מת – אומר: זה שעלה עליו הגורל לה' יתקיים תחתיו. 2. אם של עזאזל מת – אומר: זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו.
- ח. האם הוא אומר גם את המילים "אם של שם מת", "אם של עזאזל מת"? לא.
- ט. מת השעיר של ה' והביא זוג אחר והגריל, הרי לפנינו שני שעירים שעלו גורלם לעזאזל, את מי מהם משלח-מהזוג הראשון או מהשני, ומדוע? מחלוקת. ר"י וחכמים, לחכמים משלח לעזאזל מהזוג הראשון, דאין בעלי חיים נדחין, ולר"י משלח מהזוג השני, דסייל בעלי חיים נדחים.
- י. כמת זה שלעזאזל והביא זוג אחר והגריל, הרי שיש לפנינו שנים שהם לה', את איזה מהם מקריב, את זה שמהזוג הראשון או מהזוג השני? מחלוקת חכמים ור"י וכשולה ט'.
 - יא. מה עושים עם זה שנשאר? מחלוקת, לחכמים – ירעה עד שיסתאב, ולר' יהודה תמות.
 - יב. כמה חלוקים ר"י וחכמים? 1. אם בעלי חיים נדחין או לא. 2. אם חטאת צבור מתה או לא.
 - יג. מה הפירוש 'עד שיסתאב'? שיפול בו מוס.
 - יד. "ויפלו דמיו לנדבה" מה עושים עם הנדבות הללו? מקריבים עולות נדבה, כשאין קרבנות במזבח.
 - טו. "שאין חטאת ציבור מתה" איזו חטאת יחיד כן מתה? שהפריש חטאת ואבדה, והקריב אחרת תחתיה, ואח"כ נמצאה הראשונה תחת הראשונה.
 - טז. נשפך הדם של השעיר לה' לפני ההזאות- מה עושים? מביא.
 - יז. עכשיו שיש לפנינו שני שעירים לעזאזל, את מי מהם משלח? לר"י משלח בית השני, ולחכמים את הראשון.
 - יח. אחרי שהגריל החי יש לפנינו שני שעירים לה', אחד – השחוט שנשפך דמו, והשני שמזוג החדש, את מי מקריב על המזבח? לכו"ע את השני, כי כיון שמת, נדחה לכו"ע.
 - יט. מת המשתלח אחרי ששחטו את השעיר לה', לפני ההזאות, מה עושה עם השעיר השחוט ועם הדם? השחוט פסול והדם ישפך.
 - כ. כשנשפך הדם ומגריל על זוג אחר, מה עושה עם זה שנשאר? מחלוקת ר"י וחכמים לחכמים י עד ולר"י תמות.
 - כא. באיזה ציור היא המחלוקת של ר"י וחכמים? 1. מת אחד מהם אחר שהגריל. 2. נשפך הדם.

משנה ב'

- א. היכן עמד השעיר המשתלח? בשער המזרח (לעיל ד, ב).
- ב. איזו עבודה עשה על השעיר המשתלח? סומך עליו.
- ג. על מי מתודה? עמד בית ישראל.
- ד. מי עמד שם בעזרה? 1. הכהנים. 2. העם.
- ה. מה עשו כששמעו את שם המפורש? 1. כורעים. 2. משתחוים. 3. ונופלים על פניהם.
- ו. מה אמרו? בשכמל"ו.
- ז. שינויים והוספות שיש כאן והוידוין הקודמין: פ"ג מ"ח, פ"ד ב'.
1. אנא בשם כפר נא. ושם אנא השם.
2. והכהנים והעם וכו', שם ליתא.
3. היו כורעים ומשתחוים וכו', שם ליתא, רק והן עונין אחריהן ברוך שכמל"ו.

משנה ג'

- א. מי כשר להוליך את השעיר? הכל כשרים להוליכו.
- ב. מי לא היה מניח את ישראל להוליכו? הכהנים גדולים.
- ג. מה לא הניחו הכהנים את ישראל? להוליך את שעיר לעזאזל.
- ד. איזה קבע עשו להם הכהנים? שלא הניחו לישראל להוליך את השעיר.

משנה ד'

- א. בשביל מי עשו כבש? בשביל המגלין את השעיר.
- ב. מדוע עשוהו? מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו וכו'.
- ג. מדוע היו הבבליים תולשים בשערו? שמהרו לצאת שלא ישתה העוונות.
- ד. כמה המרחק מירושלים עד עזאזל? תשעים ריס.
- ה. כמה "ריס" יש ב"מיל"? שבעה ומחצה.
- ו. כמה מיל מירושלים על עזאזל? י"ד מיל – שהם תשעים ריס.
- ז. כמה סוכות עשו? עשר.
- ח. מהי המטרה של הסוכות? שינוח שם.

- ט. כל איזה מרחק העמידו סוכה? אחרי כלם מיל, אלא במיל לא העמידו סוכה.
 י. מי ליוה אותו עד הסוכה הראשונה? יקירי ירושלים.
 יא. איזה מדת מרחק מוזכר במשנה? 1. מיל. 2. ריס.
 יב. מה עשו מפני הבבליים? כבש.
 יג. מי תלש את שערות של מי? הבבליים את המשלח לעזאזל.
 יד. מה יעשו יקירי ירושלים? ליוו את המשלח.
 טו. איזו מדה קרובה למדת תחום שבת? ז' ריס ומחצה.
 טז. כמה מיל יש בתשעים ריס? י"ב מיל.
 יז. כמה היא מדת ריס? רס"ו פסיעות [וצ"ל רוס כמנין רס"ו, רע"ב].

משנה ה'

- א. מה אומרים לו בכל סוכה? הרי מזון והרי מים.
 ב. מי היה נמצא בכל סוכה? אנשים מערב יוה"כ.
 ג. עד היכן ליווה אותו? מרוצה לרוצה חוץ מאחרונה שהיה מרחק של ב' מיל מהסוכה האחרונה עד הצור, ולוו אותו שם מיל ונשארו עומדים מרחוק.
 ד. כמה היה המרחק בינו לבין הצוק? מיל.
 ה. האם מישהו ראה את מעשיו של המשלח? אלה האחרונים שליוו אותו.

משנה ו'

- א. מהיכן לקח את הלשון של זהורית? שהיה בין קרניו.
 ב. מה עשה עם הלשון של זהורית? חלקו לשניים.
 ג. מה עשה עם שני החלקים? 1. חציו קשר בסלע. 2. ומצא קשר בין שתי קרניו.
 ד. כיצד דחפו מן ההר? דחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד.
 ה. היכן התרסק? לא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים כולו.
 ו. מה עשה המשלח אחרי שגמר את עבודתו? חזר לסוכה האחרונה, ושם שם עד שנחשך.
 ז. מי נטמא בגדיו? המשלח את השעיר לעזאזל.
 ח. מאימתי נטמא בגדיו? 1. לחכמים – משיצא חוץ לחומת ירושלים. 2. לר"ש – משעת דחיתו לצוק.
 ט. מה עשה בסלע? קשר לשון של זהורית.
 בין קרניו? קשר לשון של זהורית.
 בגופו? דחפו.
 י. מי היה בסוכה אחרונה? אלה שלוו אותו באחרונה.
 יא. מי מתווסף בסוכה אחרונה? המשלח.
 יב. מי הולך חוץ לתחום? המשלח, הם חוזר לסוכה אע"פ שזה חוץ לתחום, משום שהוא מתיירא להיות לבד במדבר.
 יג. מה קורה כשיוצא חוץ לירושלים? מטמא בגדים – לחכמים
 משעת דחייתו לצוק? מטמא בגדיו – לר"ש

- יד. האם משיצא מירושלים כבר מטמא בגדים? מחלוקת חכמים ור"ש.

משנה ז'

- א. מה עשה הכהן אחרי שמסר את השעיר למשלחו? בא לו אצל פר ושעיר כשנשרף.
 ב. מה עשה בפר ושעיר? 1. קרען. 2. הוציא אימוריהן. 3. נתנן במגירה.
 ג. האם עכשיו הקטיר את האימורים? לא.
 ד. מה הפירוש "והקטיר ע"ג המזבח"? להקטירן, הכין בכדי להקטירן אח"כ.
 ה. מה עשו עם הפר ושעיר אחרי הקטרת האימורים? קלען במקלעות והוציאן לבית השריפה.
 ו. מה הקטירו על המזבח מהפר ושעיר? האימורים.
 ז. מה שרפו? כל הפר והשעיר.
 ח. מי נטמא הוא ובגדיו? המתעסקים בשריפתן.
 ט. מאימתי מטמאים? 1. לחכמים – משיצאו חוץ לחומת העזרה. 2. לר"ש – משרצית האור ברובן.
 י. לאיזה כלי נותן את האימורים? למגיס.
 יא. כיצד הוציאו את הפר ושעיר? במקלעות.
 יב. מה קורה משיצאו חוץ לחומת העזרה? מטמאין בגדים – לחכמים.
 משיצת האור ברובן? מטמאין בגדיו – לר"ש.

- יג. האם מיד כשיוצאין מהעזרה מטמאין? מחלוקת חכמים ור"ש.

משנה ח'

- א. אחרי שמסר הכה"ג את השעיר למשלח – מה עשה? ממתין עד שיגיע שעיר למדבר.
 ב. מדוע היה צריך להמתין? כי אינו רשאי להתחיל בעבודה אחרת עד שהגיע השעיר למדבר.
 ג. עד אימתי ממתין? 1. לחכמים עד גמר עבודתו בדחיפתו מן הצוק. 2. לר"י – עד הגיעו לתחילת המדבר.
 ד. מה המרחק מירושלים עד תחילת המדבר? ג' מילין.

- ה. מהיכן ידעו שכבר דחפוהו מהצוק? 1. דרכיות וכו' ומניפים בסודרים. 2. ע"י הלבנות לשון של זהורית שבפתח ההיכל.
- ו. מתי היתה הפסקה לכה"ג? עד שהגיע שעיר למדבר [אם אפשר שזמן זה לקח לו בעיסוק הפר והשעיר].
- ז. מה היה על פתחו של היכל? לשון של זהורית.
- ח. מה קרה כשהגיע שעיר למדבר? היה הלשון של פתחו של היכל מלבין.
- ט. היכן היה קשור לשון של זהורית? בפתח ההיכל.
- י. מתי היה הלשון מלבין? כשהגיע שעיר למדבר.

פרק ז'

משנה א'

- א. איזו קריאה קרא כה"ג ביוה"כ? 1. אחרי מות. 2. אך בעשור. 3. העשור שבמדבר.
ב. מהיכן קורא את הפרשיות? 1. אחרי מות ואך בעשור – מתוך הספר.
2. בעשור שבחומד במדבר בעל פה.
ג. באיזה ספר תורה הוא קורא? מהכנסת שליד הר הבית.
ד. מי מוציא את הס"ת? השמש – חזן הכנסת.
ה. איך סדר המסירה? 1. ראש הכנסת. 2. לסגל. 3. לכה"ג.
ו. אחרי שגולל את הס"ת מה אומר? יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן.
ז. בשביל מה היא האמירה הזאת? שמודיע שאין הס"ת חסר כלום.
ח. מה מברך לפני הקריאה? רגיל כמו שמברכים על התורה לפני.
ט. מה מברך לאחר הקריאה? שמונה ברכות.
י. מה הן השמונה ברכות? 1. על התורה, כמו שמברכין אחריה.
2. על העבודה – רצה הא'
3. על ההודאה – מודים
4. על מחילת העוון – סלח לנו
5. על המקדש – שתשרה בו שכינה
6. על ישראל – הבוחר בישראל
7. על הכהנים – שיתרבו ויהיו קרבנותיהם לרצון
8. על שאר התפלה – תחינה ובקשה שעמך ישראל צריכין ל בא שומע תפלה.

- יא. אחרי איזו עבודה קרא הכה"ג? לאחר שהגיע שעיר למדבר.
יב. האם הקריאה היא עבודה? לא, שהרי אפשר לצרוח שלא בבדי כהונה.
יג. האם מותר ללבוש בגדי כהונה שלא בשעת העבודה? כן, שהרי הכה"ג אם רצה קורא בבגדי בוץ.
יד. באיזה מקום היתה הקריאה? בעזרת נשים.
טו. היכן היה הכה"ג כל זמן ההמתנה מהשילוח מביהמ"ק עד הגיעו למדבר? ישב בעזרת נשים.
טז. מנין שהכה"ג ישב בעזרת נשים? שהרי הוא אומר וכה"ג עומד ומקבל, משמע שעד עכשיו ישב. (רע"ב).
יז. מיהו חזן הכנסת? השמש.
יח. מדוע נקרא "חזן"? מלשון חוזה שצריך הוא לראות מה הם צרכי הציבור ולהבין הכל.
יט. מה אין עושין בגלל כבוד הציבור? אין גוללים ספר תורה בציבור (רע"ב).
כ. מה היה כה"ג מניח בחיקו? את הס"ת.
כא. מה הוא קורא בעל פה? בעשור שבחומש במדבר.
כב. על מה מברך ח' ברכות? על הקריאה.

משנה ב'

- א. איזה עבודות נעשו בזמן אחד? קריאת כה"ג ושריפת פר ושעיר.
ב. מה היתה דרך רחוקה? שריפת פר ושעיר.

משנה ג'

- א. כותרת למשנה ג'? סדר הקרבת המוספים.
ב. מה הקריבו לקרבן מוסף? 1. פר אחד. 2. איל אחד. 3. ז' כבשים. 4. שעיר לחטאת.
ג. מתי הקריבו את קרבנות המוסף לפני עבודת היום או אחרי? מחלוקת.
ד. איזה קרבן לכו"ע הקריבו אחרי עבודת היום – עם תמיד של בין הערביים? השעיר לחטאת.
ה. באיזה קרבן מחלוקת? בז' כבשים ופר העולה, לר' אליעזר עם תמיד של רה"ע, ולרע"ק עם תמיד של שחר.
ו. מתי הקריבו את האיל של המוספים? משנתנו סוברת שאיל העם הוא איל המוספים, נמצא, בשני קרבנות מהמוספים לכו"ע הקריבום עם תמיד של בה"ע: האיל והשעיר.
ז. להעיר, לפי רע"ק הקריבו את העולות של המוסף לפני החטאת, רע"פ שבדרך כלל חטאת קודמת לעולה, והנה לר"א בודאי הקריבו את החטאת לפני העולות, ורק לרע"ק שהעולות צריכות להיות עם תמיד של שחר והשעיר לחטאת עם תמיד של בה"ע יוצא שהעולות קודמות.
ח. בלשון המשנה "ופר העולה" – קאי אדלעיל עד תמיד של שחר היו קרבים ופר העולה, או קאי אדלהלן ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ וכו'? קאי אדלעיל.
ט. לפני שלבש את בגדי הזהב להקרבת אילו ואיל העם וכו' האם היה צריך קידוש יו"ר? תלוי באיזה בגדים היה קורא,
י. אלו קרבנות עשה בבגדי זהב? 1. אילו. 2. איל העם. 3. ז' כבשים דמוסף. 4. פר העולה. 5. שעיר דמוסף.
יא. פירוש "ושעיר הנעשה בחוץ"? חטאת חיצונה שלא הובא דמה אל הקדש פנימה.

משנה ד'

- א. מה עשה אחרי הקרבת המוספים? נכנס להוציא כף ומחתה.
הוצאת כף ומחתה? קטרת ונרות.

ב. מה עשה בבגדי לבן? הוצאת כף ומחתה.

זהב? קטרת ונרות.

ג. מתי קידש יו"ר? 1. בפשטו בגדי הזהב.

2. בלבשו בגדי לבן.

3. בפשטו בגדי לבן.

4. בלבשו בגדי זהב.

5. בפשטו בגדי זהב.

ד. באיזו לבישה לא קידש יו"ר? כשלבש בגדי עצמו אחרי גמר כל העבודות.

ה. מה היה עושה לאוהביו? יום טוב.

משנה ה'

א. לאיזה דבר צריכים כה"ג ושמונה בגדים אע"פ שאינה עבודה שעולה באורים ותומים.

ב. עובר מי שואל הכה"ג באו"ת? 1. מלך. 2. ב"ד. 3. הצבור צריך ב .

פרק ח'

משנה א'

- א. דברים האסורים ביום הכיפורים? 1. אכילה. 2. שתיה. 3. רחיצה. 4. סיכה. 5. נעילת הסנדל. 6. תשמיש.
ב. באילו עינויים יש היתר לאנשים מסוימים? 1. רחיצה. 2. נעילת הסנדל.
ג. מי מותר ברחיצה? 1. מלך. 2. כלה.
ד. מי מותר בנעילת הסנדל? חיה – יולדת.
ה. האם כולם סוברים כך? רק א' אליעזר וחכמים אסורים.
ו. איזה דבר מותר לחיה – יולדת? נעילת הסנדל.
לכלה? רחיצת הפנים.
למלך? רחיצת הפנים.
ז. מה השיעור של אכילה להתחייב כרת? הכותבת הגסה עם הגרעין.
ח. מהו "כותבת"? תמרה.
ט. השיעור של כותבת יותר מכזית או פחות? יותר.
י. אכל חצי שיעור לחם וחצי שיעור איזה פרי – האם מצטרפים? כל האוכלין מצטרפין לכותבת.
יא. מה השיעור של שתיה להתחייב כרת? מלא לוגמיו.
יב. מהו "מלא לוגמיו"? כל שאילו יסלקנו לצד אחד יהיה אותו הצד בולט ונראה.
יג. השיעור של מלא לוגמיו יותר מרביעית או פחות? פחות.
יד. שתה חצי שיעור יין וחצי שיעור מים – האם מצטרפים? כל המשקים מצטרפין למלא לוגמיו.
טו. אכל חצי שיעור ושתה חצי שיעור – האם מצטרפין? האוכל והשותה אם מקטירו.
טז. לאיזה דבר השיעור הוא ככותבת? אכילה.
כמלא לוגמיו? שתיה.
יז. על איזה סוג מאכל ומשקה אינו חייב? אינו ראוי לאכילה ולשתיה.
יח. דוגמא למשקה שאינו ראוי? 1. ציר. 2. מורייס.
יט. אכל בשוגג כשיעור כותבת ושתה כמלא לוגמיו – האם חייב חטאת אחת או שתי חטאות? חטאת אחת – דאיסור אחד הוא.
כ. על איזו עבירה חייב חטאת ביוה"כ? 1. אכילה. 2. מלאכה.
כא. אכל וגם עשה מלאכה, בהעלם אחד, חייב חטאת אחת או שתיים? שתיים, שני איסורים הם.
כב. מהו "העלם אחד"? שנעלם ממנו שהיום יוכ"פ או שדבר זה אסור ובתוך כדי ההעלמה עשה שני דברים.
כג. באיזה אופן יתחייב על אכילה ושתיה שתי חטאות? בשני העלמות.
כד. אכל שני כזיתים – חייב חטאת אחת או ב' חטאות? בהעלם אחד – חטאת אחת. בשתי העלמות – ב' חטאות.
כה. ממתי זמן החינוך לקטן לעינוי יוה"כ? שנה או שנתיים לפני הבר מצוה.
כו. בשנה או שנתיים לפני הבר מצוה – האם מחנכים אותם לצום כל היום? רק לטעות.
כז. מה הטעם של חינוך? בשביל שיהיו רגילים במצוות.
כח. לאיזה אנשים מותר לאכול ביוה"כ? 1. חולה. 2. מעוברת.
כט. לפי איזה שיעור מאכילים את החולה? 1. כשיש שם רופא בקי מאכילים אותו על פי הרופא.
ל. כשהרופא אומר שאין צריך, והחולה אומר שהוא מרגיש שכן צריך? מאכילים אותו על פי החולה עצמו.
לא. לפי איזה שיעור מאכילים את המעוברת? עד שתשיב נפשה.
לב. מהו "עד שתשיב נפשה"? שתתישב דעתה עליה [בארוהיגט].
לג. האם לכל מעוברת מאכילים? שהריחה ריח מאכל והיא מתאוה לזה.
לד. למי מאכילים אפילו מאכלות אסורות? 1. אחזו בולמוס. 2. נשכו כלב שוטה.
לה. מהו "בולמוס"? חולה מחמת רעבון והסימן הוא כהיית העיניים.
לו. כמה מאכילים למי שאחזו בולמוס? עד שיאורו עיניו.
לז. איזו רפואה נותנים למי שנשכו כלב שוטה? נותנים לו לאכול מחצר כבד של הכלב.
לח. מהו "חצר כבד"? יותרת הכבד.
לט. מדוע חכמים אסורים להאכילו חצר כבד? כשסוברים שאים זו רפואה בדוקה.
מ. על מי מותר לחלל שבת? 1. כל ספק נפשות. 2. החושש בגרונו.
מא. איזו מחלה יש בה סכנת נפשות? 1. בולמוס. 2. נשכו כלב שוטה. 3. חושש בגרונו.
מב. ספק נפשות שדוחה את השבת – האם רק בספק אחד או אפילו כשיש כמה ספקות? אפילו יש כמה ספקות.
מג. תן דוגמא לשלש ספקות באיש אחד נפלה מפולת – 1. ספק אם יש אדם. 2. ואפילו אם יש שם אדם – אולי זה גוי. 3. ואפילו אם זה ישראל – שמא כבר מת.
מד. מה הפירוש "מפקחין עליו את הגל"? פותחים את הגל.
מה. על מה התשובה לבד מכפרת? על עבירות קלות – על עשה ול"ת.
מו. על איזו ל"ת תשובה מכפרת? ל"ת הניתק לעשה.
מז. על איזו ל"ת אין התשובה לבד מכפרת? ל"ת שיש בה מלקות.

מח. מה מכפר עם תשובה? 1. חטאת.

2. אשם ודאי.

3. מיתה.

4. יום הכיפורים.

מט. מהו "אשם ודאי"? כגון אשם גזילות ואשם מעילות.

נ. מה הן עבירות קלות? 1. ביטול מצות עשה. 2. לאו הניתק לעשה.

נא. מה הן עבירות חמורות? ל"ת שיש בה מלקות.

נב. מה מכפר על עבירות קלות? תשובה.

חמורות? תשובה ויום הכיפורים.

נג. על איזו עבירה אין יוה"כ מכפר? שבין אדם לחבירו.

נד. מתי יוה"כ מכפר גם על עבירה שבין אדם לחבירו? אחרי שריצה את חבירו.

נה. לאיזה אדם אין יוה"כ מכפר? האומר אחטא ויוה"כ מכפר.

נו. האם כשעושה תשובה באמת גם אין יוה"כ מכפר? ודאי מכפר.

נז. אם כן מה הפירוש אין יוה"כ מכפר? אין מסייעין בידו מן השמים שיעשה מה שראוי לו לעשות כדי שיתכפרו לו עוונותיו.

נח. למי אין מספיקין בידו לעשות תשובה? האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב.

נט. למה דוקא בבי' פעמים אחטא ואשוב? שכיון שעבר עבירה ושנה בה שוב אינו פורש ממנה לפי שקומה עליו כהיתר.

ס. מהיכן נלמד שדוקא עבירות שבין אדם למקום – יוה"כ מכפר? מכל חטאתיכם לפני ה' – תטהרו.

סא. מה הפירוש "ירצה את חבירו"? הזיקו, ישלם לו ויפייסהו עד שימחול לו, הקניטו בדברים ופייסהו ויבקש ממנו מחילה.

סב. מנין שפי' מטהר את ישראל? 1. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. 2. מקוה ישראל ה' – מה מקוה מטהר אף ה' מטהר.